

**За мръсната игра на държавата под диктовката на частните
интереси на ликвидаторите - действие (пред)последно**

20.10.2014

Уважаеми дами и господа,

На 16.10.2014 г. в поредното си прессъобщение БНБ отново доказва нежеланието си да води сериозна дискусия за реструктурирането на КТБ, доведена до настоящото състояние, благодарение на действията и бездействията и на банковия регулатор.

Жалките обяснения от страна на Централната банка, ръководена от г-н Искров, че ЕРІС не бил представлявал Оманския фонд като акционер в банката, представляват поредният елементарен и нескопосан претекст, под който реални преговори и действия по възстановяването на финансовата институция така и да не започнат (само преди няколко години БНБ не посмя публично да опровергае твърденията за непрозрачност на капитала на КТБ по повод участието на Оманския фонд в него чрез люксембургска компания). Очевидно за цялата общественост е, че БНБ започна да прибегва до абсурдни извинения, само и само да не изпълни законовите си задължения, а да продължи послушно със слугинажа в интерес на коалицията „ППП“, активно обслужвана от определени неправителствени организации. Едва ли у някого е останало и капка съмнение, че за изпълнението на целта по съсипването на финансовата институция е впрегнат целият наличен ресурс – от следствието и прокуратурата, през квесторите – до одиторите.

По всичко личи, че ликвидаторите в лицето на тази коалиция, макар и с известно забавяне, са на път да доведат постановката си до нейния „закономерен“ завършек, изразяващ се в подготвянето на почвата за ликвидацията на банката и така желаното разграбване на нейните апетитни активи. Последните, разбира се, ще бъдат скоростно разпределени на „правилните“ инвеститори, и то – на завидно добри цени.

За да се случи всичко това, бяха необходими известни, не особено трудни за изпълнение, подготвителни действия, а именно – кредитният портфейл на банката да бъде услужливо разделен от квесторите и одиторите в четири категории, като „най-добрите“ активи са в първата група, а „най-лошите“ – в четвъртата. Очаквано, разпределението на кредити в отделни групи е само формално и не отчита по никакъв начин спецификата на структурата на кредитния портфейл на банката. Фактът, че същият този портфейл, макар и с асиметричен

профил, във всеки един момент (до поставянето на банката под особен надзор) е разполагал със своите надеждни обезпечения, изразяващи се включително и във възможността за осъществяване на допълнителен контрол върху някои от компаниите кредитополучатели, ще бъде удобно премълчан и дори изопачен в настъпващата заключителна фаза на този евтин фарс. Няма да има особено значение и това, че именно този модел на управление на кредитния портфейл на банката е бил в основата на успешния и бърз възход на институцията цели 14 години, с което впрочем очевидно ликвидаторите така и не успяха да се примирят.

В тази връзка е ценно да се приведат само няколко кратки, но показателни примера за модела, по който се подготвя разграбването на финансовата институция и най-вече - на клиентите и вложителите в нея. „Коректността“ и „адекватността“ на критериите, използвани за разпределението на кредитния ѝ портфейл в долупосочените групи, не се нуждаят от пространен коментар, тъй като говорят достатъчно сами за себе си:

1. Групата на „Петрол“, придобита от няколко дружества с инвестиционна цел, контролирани от банката (а не от мажоритарния ѝ собственик), е с обща експозиция от 200 млн. евро. Оценката на предприятията съгласно последния международен одит, извършен на принципа *„replacement cost“*, надхвърля 400 млн. евро.

Интерес буди разпределението на кредитите, предоставени от банката на тази група (която група нормално би следвало да се разглежда като едно цяло). Три от четирите компании - основни акционери в „Петрол“, са поставени в трета категория, а четвъртата от тях - във втора. Това навежда на мисълта, че се цели „Петрол“ да бъде продаден в крайна сметка на цена до 130 млн. евро на „подходящите“ купувачи или на онези, които са готови да доплатят разликата до пазарната стойност на ликвидаторите и техните всемогъщи опекуни.

Само за сведение - налице са оферти за покупката на същата тази група за цена над 300 млн. евро, т.е. загубата за банката, респективно за всички нейни кредитори и клиенти, ще е в размер на над 200 млн. евро, ако бъде приложен замисленият от ликвидаторите сценарий.

2. Групата хотели „Сана Спейс“ са представени с кредити, включени във втората група, с размер от 6,5 млн. евро. Минималната стойност на петте хотела от групата възлиза на 25 млн. евро - цена, която заинтересовани лица са готови да заплатят и към настоящия момент.

Равносметката показва загуба от още 19 млн. евро, и то при положение, че кредитът на групата бъде продаден по номинал, което само по себе си е съмнително да се случи.

3. Кредитът на „Рубин Инвест“ е поставен във втора група, като експозицията е в размер на 15 млн. евро. Важно е да се подчертае, че към днешна дата само продукцията на склад и вземанията от клиенти на предприятието са на тази стойност.

Стъklarският завод в гр. Плевен е с производствен капацитет около 100 хил. тона годишно и струва поне 50 млн. евро. Независимо от това има огромен риск същият да бъде пласиран практически безплатно. Не би било изненадващо, ако сред кандидат-купувачите се окаже и предишният собственик на завода, комуто да е поставено условие да свидетелства срещу определено лице в услуга и по начин, указан от ликвидаторите.

Това накратко представлява моделът, който ще опитат да използват авторите на този пошъл сценарий. Той естествено ще бъде допълнително гарниран със заплахи и притискане на още хора, които да свидетелстват срещу мен, за да се постигне в крайна сметка моето окончателно публично опозоряване. Удобно прикрито зад него, ограбването на кредиторите и клиентите на банката ще се върши несъмнено много по-лесно и ефективно.

В този смисъл приказките за „огромни дупки“, които пропагандната машина на ликвидаторите бълва още от самото начало на атаката срещу банката, се основават на показанията на няколко кошаревски свидетели и на предварителните „доклади“ на одиторите, които оставят горчивия привкус за предизвестеност. Неслучайно е бързото „изчезване“ на стотици кредитни досиета и „невъзможността“ да бъдат установени и оценени иначе надлежно учредените обезпечения.

Тук е мястото да обърна внимание – и то, преди всичко на онези, които ме обвиниха в почти всички смъртни грехове – че само за последните три години чрез еднолична ми фирма „Бромак“ ЕООД инвестирах в капитала на банката следните средства:

- 40 млн. евро при увеличението на капитала на КТБ АД през май 2013 г.;
- 30 млн. евро подчинен срочен дълг, който с начислените лихви към настоящия момент възлиза на около 35 млн. евро;
- Вън от горното, следва да се отчита и фактът, че капитализираната печалба на банката след заплатени данъци за периода 2011 - 2014 г., през който съм обвинен в извършване на твърдените присвоявания, надхвърля 200 млн. лева.

Именно затова ще продължа да се боря докрай, като за пореден път ще изясня моята роля в процеса по реструктуриране на банката, която, както многократно съм казвал, се превърна в проекта на моя живот, въпреки че тя – като институция – има свой собствен живот – с или без мен. Направих и продължавам да правя всичко по силите си, дори в този невероятно труден за мен и моето семейство момент, да организирам консорциум от известни международни компании и инвестиционни фондове, който да работи за възстановяването и оздравяването на

КТБ АД. Концепцията е разработена с помощта на екип, включващ известни международни консултантски компании, няколко големи инвестиционни фонда, както и партньорите ми от Оманския държавен фонд. Убеден съм, че това продължава да бъде единственият работещ и приложим план за отварянето на банката, който отчита специфичния ѝ профил.

Капитализацията на финансовата институция следва да се осъществи основно на акционерно ниво. За целта най-вероятно е да се използва „Бромек“ (вече без мое участие), като за целта ще се изплатят определен обем от кредити (по моя преценка – около 2 млрд. лева) и придобиване срещу това на собствеността върху някои финансирани от банката активи и проекти. По този начин капиталът на банката може да бъде възстановен до регулаторните изисквания, а ликвидността да бъде достатъчна, за да се уверят клиентите в способността на банката да изпълнява своите ангажименти.

В заключение искам да подчертая, че страхът на всички участници в заговора срещу мен и банката, че истината за наивната им алчност може да излезе наяве, ги принуждава да не подбират средства в тази кампания. За съжаление, никой от тях, в това число и ръководството на Централната банка, не съзнава, че в крайна сметка пътят, по който водят КТБ, ще има изключително тежки последици за цялата система, а в резултат - и за тях самите.

Призовавам всички, от които зависят решенията за бъдещето на КТБ, да проявят повече разум и отговорност в този ключов момент, защото техните действия се следят не само от цялото българско общество, но и в международен мащаб. Казусът „КТБ“ ще влезе в учебниците и ако те обслужват личните интереси на поръчителите на този варварски спектакъл, имената им ще се наредят в позорния списък на хората с власт, довели държавата до икономическа и финансова катастрофа. Те имат своя исторически шанс да разсеят съмненията, че са зависими и по един безспорен начин да докажат, че наистина са компетентни и достойни професионалисти, които заслужават доверието, гласувано им, за да заемат отговорните си постове.

Надявам се Централната банка, начело с г-н Искров, да преглътне своето его и да устои на силния натиск от страна на ликвидаторите, като заедно с отговорните институции в казуса вземе най-доброто решение както за банката, така и за цялата банкова и финансова система.

Цветан Василев